

myndigelse for Indenrigsministeren, og at, hvis Indenrigsministeren ikke finder, at han kan bruge denne Bemyndigelse, saa kan han jo lade være — hvad har man ellers en Paptiskurv for? — det er en Anskuelse, som jeg ikke tror er en lovgivende Forsamling værdig. Det har været en af mine Sorger — thi jeg har, ligesom jeg har haft Glæder paa denne Plads, saaledes ogsaa haft Sorger —, at jeg undertiden virkelig har sølt mig i Uvisshed, om vi ogsaa vare komne ud over de raadgivende Provindsialstænders Standpunkt, idet man ikke altid har haft den rette Fornemmelse af det Ansvar, som følger af den store Myndighed, der ligger hos den lovgivende Forsamling; ja, jeg vil gaae saa vidt, at jeg vil tilstaae, at jeg meget jævnlig har været i det Tilfælde, at det nærmest forekom mig, at jeg sad i et Rindsraad, ja, jeg har endogsaa været i det Tilfælde, at jeg syntes mig at sidde i et Sogneforstanderskab. Det er Mangelen af den rette Opfattelse af den store Myndighed, som et Parlament, en lovgivende Forsamling har, og af det store Ansvar, der følger heraf, som jeg flere Gange har haft en meget levende Fornemmelse af, og hvis Tilstedeværelse jeg ved mange Leiligheder har søgt at gjøre gjældende, saa godt jeg har formaaet det, og det er ogsaa derfor, jeg for Diebliffet tager Ordet. Det er nemlig ikke nok at sige, at denne Lov kun giver en Bemyndigelse. Hvis Loven vedtages af begge Afdelinger af den lovgivende Forsamling, og det kongelige Beto ikke bruges imod den, saa er Indenrigsministeren forpligtet til at gjøre sit Yderste for at gennemføre Loven, og han kan ikke sige: Det er kun en Bemyndigelse, som jeg kan bruge, eller som jeg kan lade være at bruge, fordi den er ubrugelig. Dette gaaer ikke an, og naar vi saaledes paa en Maade selv opfordre dertil, saa maae vi ogsaa tage Skade for Hjemgjæld, naar Regjeringen ikke lægger den Vægt paa vore Beslutninger, som en lovgivende Magts Beslutninger skulle have ligesoverfor et ansvarligt Ministerium. Nu er Sagen den, at det er ikke Regjeringen, der er kommen og har krævet denne Bemyndigelse; var dette Tilfældet, saa var det Noget, som den var ansvarlig for, at denne Sag var tilstrækkeligt og al-

vorligt overveiet iforveien. Men Lovforslaget er udgaaet fra det private Initiativ, og jeg træder ikke Noget for nær, naar jeg siger, at det er udgaaet fra Mænd, som selv ikke præteredere at have nogensomhelst Autoritet i tekniske Spørgsmaal om Jernbaneanlæg, og som saaledes alene trostigt maae have stølet paa, at, hvis alle de alvorlige Grankninger, som i den Henseende udkræves, ikke vare gaaede forud, saa kunde de komme bagefter, og at, dersom det deraf skulde fremgaae, at Anlægget ikke kunde bære sig, og Loven altsaa ikke vilde føre til noget Resultat, saa var der ikke skeet nogen videre Skade end den, at der var givet en Bemyndigelse, som ikke blev benyttet. Det er imod en saadan Opfattelse af den lovgivende Forsamlings Migt, at jeg gjør min Stemme gjældende med al den Styrke, jeg formaaer. Man kan sige, at denne Mangel ved dette Lovforslag, at det er udgaaet fra det private Initiativ og er støttet paa saa utilstrækkelige Forarbejder, jo kan suppleres, men saa siger jeg, det kunde være suppleret ved den Maade, hvorpaa Regjeringen antog sig Sagen; men jeg tager ikke i Betænkning at sige — det glæder mig at see, at den nuværende Indenrigsminister i dette Diebliff er repræsenteret af sin Forgænger — at det fremgaaer aldeles klart af dennes egen Udtalelse, at den strenge Overveelse, som hører til, ikke har fundet Sted; den strenge Overveelse, som hører til, for at en Afgjørelse af Sagen paa bedste Maade kan skee, har man uden al Tvivl forbeholdt sig at foretage bagefter. Jeg skal herved bemærke, at i Ministeren har man ikke blot hans Stilling og hans Personlighed, men tillige det hele Apparat, hvorover han raader, de Kræfter, den Tid, den Indsigt og den tekniske Kundskab, som staae til hans Raadighed, og kan han ikke finde den i sin umiddelbare Næthed, som jeg gjerne indrømmer — jeg taler om Ting, som jeg tilfulde kender og kan bedømme — saa har han ialfald udmærkede Kræfter til sin Disposition i anden Række, og derfor siger jeg, at det Forslag, der kommer fra Regjeringen, altid har Presumtion for at være meget mere overveiet; men det er ikke Tilfældet med Forslag, der komme fra det private Initiativ, især naar den vedkommende Private hverken